

værre sige mig selv, at det er et stort Spørgsmaal, hvorvidt der kan være Udsigt til at gennemføre det. Der er for øvrigt et Punkt, som jeg glemte at omtale, af hvad det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) fremdrog. Han sagde, at efter Forslaget var det sikkert, at Statskassen fik en Udgift, der var 42,000 Kr. større end hidtil. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at de forhenværende Skuespillere, Skuespillerinder og Funktionærer ved det kgl. Teater, som paa Grund af den tidligere Ordning med kongelig Ansættelse og paa Grund af de kongelige Ansættelser, som senere ere komne — jeg tror, en enkelt er gaaet af, som havde kongelig Ansættelse — og som forvolder Statskassen en Udgift af over 50,000 Kr., efter dette Forslag ville falde bort, efterhaanden som vedkommende dør. Altsaa maa man over for den forøgede Udgift af 42,000 Kr. være berettiget til ogsaa at tage Hensyn til, at der vil blive en formindsket Udgift for Statskassen derved, at Pensioneringen bortfalder.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af en Tilbygning til det kongelige Teater.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3225 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til det Udvalg, som besluttedes nedsat angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Teaterdrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3155 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Rump): Det foreliggende Lovforslag er af et saadant Indhold, at det, hvis det maatte blive til Lov, vilde fremkalde en helt ny Ordning paa vort Teatervæsens Omraade. Man vilde gaa over fra Privilegiesystemet til fuldstændig Teaterfrihed, saaledes at der til at indrette og drive et offentligt Teater ikke fordredes andre Betingelser, end der fordres efter Næringsloven for at faa et Næringsbevis. Det er en Selvfølge, at en saadan Omordning maatte sætte meget dybe Spor paa dette Omraade. Man kan sige sig selv, om man end ikke kan paavise, hvorledes Forholdene vilde stille sig, at det paa mange Punkter vilde omdanne vort Teaterliv, vilde gøre, at Forholdene stillede sig ganske anderledes for Teatrene, deres Direktioner, Ejere og ogsaa for selve Skuespillerne. — Dette Forslag er det samme, som kom frem for godt en halv Snes Aar siden, men som den Gang ikke førte til noget Resultat. Naar nu de ærede Forslagsstillere i Aar have fremdraget Forslaget paa ny, har den ærede Ordfører til Støtte for samme, og for at den ny Ordning maa bære Fortrinet for den nuværende, ikke anført andet — foruden den særlige Veneration, som han føler for den, der stillede Forslaget i 1888 — end nogle almindelige Betragtninger, som for en stor Del vare af principiel Natur. Naar man imidlertid staar over for et Forhold, hvor man til Dels gør et Spring ud i Mørket, hvor der er Tale om et meget omfattende Omraade, som griber ind i mange Menneskers Ve og Vel, naar man der vil træffe en ny Ordning — og det en Ordning, som man ikke let vil komme bort fra igen, naar